ΟΔΗΓΙΑ 97/55/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 6ης Οκτωβρίου 1997

για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ σχετικά με την παραπλανητική διαφήμιση προκειμένου να συμπεριληφθεί η συγκριτική διαφήμιση

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [2],

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης [3], αφού έλαβαν υπόψη το κοινό σχέδιο που εγκρίθηκε από την επιτροπή συνδιαλλαγής στις 25 Ιουνίου 1997,

Εκτιμώντας:

(1) ότι ένας από τους βασικούς στόχους της Κοινότητας είναι η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς· ότι πρέπει να ληφθούν μέτρα για την ομαλή λειτουργία της εν λόγω αγοράς· ότι η εσωτερική αγορά αποτελεί ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα, μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων·

(2) ότι η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς σημαίνει ένα ολοένα και ευρύτερο φάσμα δυνατοτήτων επιλογής· ότι επειδή οι καταναλωτές μπορούν και πρέπει να επωφελούνται κατά το μέγιστο δυνατόν από την εσωτερική αγορά και επειδή η διαφήμιση συνιστά σημαντικότατο μέσο για την εμπορική διάθεση σε ολόκληρη την Κοινότητα κάθε αγαθού και υπηρεσίας, οι βασικές διατάξεις που διέπουν τη μορφή και το περιεχόμενο της συγκριτικής διαφήμισης θα πρέπει να είναι ενιαίες και οι όροι της χρήσης της συγκριτικής διαφήμισης στα κράτη μέλη θα πρέπει να εναρμονισθούν· ότι, υπό τους όρους αυτούς, τούτο θα συμβάλει στην αντικειμενική προβολή των πλεονεκτημάτων των διαφόρων συγκρίσιμων προϊόντων· ότι, εξάλλου, η συγκριτική διαφήμιση μπορεί να τονώσει τον ανταγωνισμό μεταξύ των προμηθευτών αγαθών και υπηρεσιών προς όφελος των καταναλωτών·

(3) ότι οι νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις των κρατών μελών για τη συγκριτική διαφήμιση παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές· ότι η διαφήμιση λειτουργεί υπεράνω συνόρων και φθάνει και σε άλλα κράτη μέλη· ότι το γεγονός ότι ορισμένες εθνικές νομοθεσίες επιτρέπουν, ενώ άλλες απαγορεύουν, τη συγκριτική διαφήμηση μπορεί να αποτελέσει εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία αγαθών και υπηρεσιών και να δημιουργήσει στρεβλώσεις του ανταγωνισμού· ότι, ιδίως, οι επιχειρήσεις ενδέχεται να εκτεθούν σε μορφές διαφήμισης που έχουν αναπτύξει οι ανταγωνιστές τους χωρίς να μπορούν να απαντήσουν αναλόγως· ότι θα πρέπει να εξασφαλισθεί η ελευθερία παροχής υπηρεσιών όσον αφορά τη συγκριτική διαφήμιση· ότι η Κοινότητα καλείται να αντιμετωπίσει την κατάσταση αυτή·

(4) ότι στην έκτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Σεπτεμβρίου 1984, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παραπλανητική διαφήμιση [4] αναφέρεται ότι, μετά την εναρμόνιση των εθνικών διατάξεων κατά της παραπλανητικής διαφήμισης, πρέπει «σε δεύτερο στάδιο, να ρυθμιστεί το ζήτημα της συγκριτικής διαφήμισης, με βάση κατάλληλες προτάσεις της Επιτροπής»·

(5) ότι, στο σημείο 3 στοιχείο δ) του παραρτήματος του ψηφίσματος του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 1975, σχετικά με προκαταρκτικό πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας για μια πολιτική προστασίας και ενημέρωσης των καταναλωτών [5] το δικαίωμα στην ενημέρωση συγκαταλέγεται μεταξύ των θεμελιωδών δικαιωμάτων των καταναλωτών· ότι το δικαίωμα αυτό επικυρώνεται με το ψήφισμα του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1981, σχετικά με το δεύτερο πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας για πολιτική προστασίας και ενημέρωσης των καταναλωτών [6], στο σημείο 40 του παραρτήματος, που ασχολείται ειδικά με την ενημέρωση των καταναλωτών· ότι η συγκριτική διαφήμιση, εφόσον συγκρίνει ουσιώδη, συναφή, επαληθεύσιμα και αντιπροσωπευτικά στοιχεία και δεν είναι παραπλανητική, μπορεί να αποτελέσει θεμιτό μέσο ενημέρωσης των καταναλωτών προς το συμφέρον τους·

(6) ότι η έννοια της συγκριτικής διαφήμισης καλό είναι να είναι ευρεία, ώστε να καλύπτει όλους τους τρόπους συγκριτικής διαφήμισης·

(7) ότι θα πρέπει να τεθούν όροι υπό τους οποίους επιτρέπεται η συγκριτική διαφήμιση, όσον αφορά τη σύγκριση, με στόχο τον προσδιορισμό των πρακτικών συγκριτικής διαφήμισης που μπορούν να προκαλέσουν στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό ή να είναι επιζήμιες

---

(1) ΕΕ C 180 της 11. 7. 1991, σ. 14, και ΕΕ C 136 της 19. 5. 1994, σ. 4.
(2) ΕΕ C 49 της 24. 2. 1992, σ. 35.
(3) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 18ης Νοεμβρίου 1992 (ΕΕ C 337 της 21. 12. 1992, σ. 142), κοινή θέση του Συμβουλίου της 19ης Μαρτίου 1996 (ΕΕ C 219 της 27. 7. 1996, σ. 14) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 1996 (ΕΕ C 347 της 16. 11. 1996, σ. 69). Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 16ης Σεπτεμβρίου 1997 και απόφαση του Συμβουλίου της 15ης Σεπτεμβρίου 1997.
(4) ΕΕ L 250 της 19. 9. 1984, σ. 17.
(5) ΕΕ C 92 της 25. 4. 1975, σ. 1.
(6) ΕΕ C 133 της 3. 6. 1981, σ. 1.

για τους ανταγωνιστές και να έχουν αρνητικές επιπτώσεις στις επιλογές των καταναλωτών· ότι οι εν λόγω όροι υπό τους οποίους επιτρέπεται η διαφήμιση θα πρέπει να περιλαμβάνουν κριτήρια αντικειμενικής σύγκρισης των στοιχείων των αγαθών και υπηρεσιών·

(8) ότι η σύγκριση της τιμής αγαθών και υπηρεσιών και μόνο θα είναι δυνατή μόνον εάν η σύγκριση αυτή πληροί ορισμένους όρους, και ιδίως δεν είναι παραπλανητική·

(9) ότι, για να αποτραπεί η ανταγωνιστική και αθέμιτη χρήση της συγκριτικής διαφήμισης, θα πρέπει να επιτρέπονται οι συγκρίσεις μόνο μεταξύ ανταγωνιστικών αγαθών και υπηρεσιών που εκπληρώνουν τις ίδιες ανάγκες ή προορίζονται για τον ίδιο σκοπό·

(10) ότι οι διεθνείς συμβάσεις για την πνευματική ιδιοκτησία καθώς και οι εθνικές διατάξεις περί συμβατικής και εξωσυμβατικής ευθύνης εφαρμόζονται όταν κατά τη συγκριτική διαφήμιση γίνεται αναφορά ή αναπαραγωγή των αποτελεσμάτων των συγκριτικών δοκιμών οι οποίες έχουν διεξαχθεί από τρίτους·

(11) ότι οι όροι της συγκριτικής διαφήμισης θα πρέπει να είναι σωρευτικοί και να πληρούνται στο σύνολό τους· ότι, σύμφωνα με τη συνθήκη, η επιλογή της μορφής και των μεθόδων για την εφαρμογή των όρων αυτών επαφίεται στα κράτη μέλη, εφόσον η εν λόγω μορφή και οι μέθοδοι δεν καθορίζονται ήδη από την παρούσα οδηγία·

(12) ότι, στα πλαίσια των όρων αυτών, θα πρέπει να λαμβάνονται ιδίως υπόψη οι διατάξεις που απορρέουν από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων [1], και ιδίως το άρθρο 13, και άλλες κοινοτικές διατάξεις που έχουν εγκριθεί στο γεωργικό τομέα·

(13) ότι το άρθρο 5 της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων [2], παρέχει στο δικαιούχο καταχωρισμένου σήματος αποκλειστικό δικαίωμα το οποίο περιλαμβάνει το δικαίωμα να απαγορεύει σε κάθε τρίτο να χρησιμοποιεί κατά τις συναλλαγές σημείο πανομοιότυπο ή παρόμοιο προς το κατατεθέν σήμα για πανομοιότυπα προϊόντα ή υπηρεσίες ή, ενδεχομένως, ακόμη και για άλλα προϊόντα·

(14) ότι, ωστόσο, μπορεί να είναι απαραίτητο, για την αποτελεσματική λειτουργία της συγκριτικής διαφήμισης, να προσδιορίζονται τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες ανταγωνισμού με μνεία του σήματος ή της εμπορικής επωνυμίας των οποίων ο ανταγωνιστής είναι δικαιούχος·

(15) ότι, κατά την εν λόγω χρήση του σήματος ή της εμπορικής επωνυμίας ή άλλων διακριτικών σημείων άλλου εφόσον πληρούνται οι όροι που θέτει η παρούσα οδηγία, δεν παραβιάζεται αυτό το αποκλειστικό δικαίωμα, δεδομένου ότι η χρήση αυτή αποβλέπει μόνο στη διάκριση μεταξύ των δύο ανταγωνιστών και, κατά συνέπεια, στην αντικειμενική ανάδειξη των διαφορών·

(16) ότι θα πρέπει να προβλεφθούν τα ένδικα ή/και διοικητικά μέσα που αναφέρονται στα άρθρα 4 και 5 της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ, ώστε να είναι δυνατός ο έλεγχος της συγκριτικής διαφήμισης που δεν πληροί τους όρους τους οποίους θέτει η παρούσα οδηγία· ότι, σύμφωνα με τη δέκατη έκτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας, με τους εκούσιους ελέγχους που ασκούνται από αυτόνομους οργανισμούς για την εξάλειψη της παραπλανητικής διαφήμισης μπορεί να αποφευχθεί η προσφυγή σε διοικητικές ή δικαστικές διαδικασίες και ότι επομένως οι έλεγχοι αυτοί πρέπει να ενθαρρυνθούν· ότι το άρθρο 6 εφαρμόζεται κατά τον ίδιο τρόπο στη μη επιτρεπόμενη συγκριτική διαφήμιση·

(17) ότι οι εθνικοί αυτόνομοι οργανισμοί μπορούν να συντονίζουν τις εργασίες τους μέσω ενώσεων ή οργανώσεων που θεσπίζονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο και να εξετάζουν διασυνοριακές καταγγελίες·

(18) ότι το άρθρο 7 της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ, το οποίο επιτρέπει στα κράτη μέλη να διατηρούν ή να θεσπίζουν διατάξεις προκειμένου να εξασφαλίζουν μεγαλύτερη προστασία στους καταναλωτές, στα πρόσωπα που ασκούν εμπορική, βιομηχανική, βιοτεχνική ή ελευθέρια επαγγελματική δραστηριότητα καθώς και στο κοινό γενικότερα, δεν πρέπει να έχει εφαρμογή στη συγκριτική διαφήμιση, δεδομένου ότι με την τροποποίηση της οδηγίας αυτής επιδιώκεται να τεθούν όροι υπό τους οποίους θα επιτρέπεται η συγκριτική διαφήμιση·

(19) ότι η σύγκριση που παρουσιάζει αγαθό ή υπηρεσία ως απομίμηση ή αντίγραφο αγαθών ή υπηρεσιών με προστατευόμενο σήμα ή εμπορική επωνυμία δεν θεωρείται ότι πληροί τους όρους υπό τους οποίους επιτρέπεται η συγκριτική διαφήμιση·

(20) ότι η παρούσα οδηγία δεν θίγει κατά κανένα τρόπο τις κοινοτικές διατάξεις σχετικά με τη διαφήμιση ορισμένων προϊόντων ή/και υπηρεσιών ή με περιορισμούς ή απαγορεύσεις που αφορούν τη διαφήμιση σε συγκεκριμένα μέσα ενημέρωσης·

(21) ότι, όταν ένα κράτος μέλος, σεβόμενο τις διατάξεις της συνθήκης, απαγορεύει τη διαφήμιση ορισμένων προϊόντων ή υπηρεσιών, η απαγόρευση αυτή μπορεί,

[1] ΕΕ L 208 της 24. 7. 1992, σ. 1.
[2] ΕΕ L 40 της 11. 2. 1989, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 92/10/ΕΟΚ (ΕΕ L 6 της 11. 1. 1992, σ. 35).

είτε απευθείας είτε με πράξη φορέα ή οργάνωσης επιφορτισμένης δυνάμει της νομοθεσίας του εν λόγω κράτους με τη ρύθμιση της άσκησης μιας εμπορικής, βιομηχανικής, βιοτεχνικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας, να επεκτείνεται και στη συγκριτική διαφήμιση·

(22) ότι τα κράτη μέλη δεν υποχρεώνονται να επιτρέπουν συγκριτική διαφήμιση για αγαθά και υπηρεσίες για τα οποία, τηρουμένων των διατάξεων της συνθήκης, διατηρούν ή εισάγουν απαγορεύσεις, συμπεριλαμβανομένων των απαγορεύσεων όσον αφορά τις μεθόδους εμπορίας ή διαφήμισης με στόχους ευάλωτες ομάδες καταναλωτών· ότι τα κράτη μέλη δύνανται, σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης, να διατηρούν ή να θεσπίζουν απαγορεύσεις ή περιορισμούς στη χρήση συγκρίσεων κατά τη διαφήμιση επαγγελματικών υπηρεσιών, είτε αυτοί επιβάλλονται απευθείας είτε επιβάλλονται από οργάνωση ή οργανισμό υπεύθυνο, κατά τη νομοθεσία των κρατών μελών, για τη ρύθμιση της άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας·

(23) ότι η ρύθμιση της συγκριτικής διαφήμισης, υπό τους όρους που θέτει η παρούσα οδηγία, είναι αναγκαία για την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, και ότι συνεπώς απαιτείται δράση σε κοινοτικό επίπεδο· ότι η έκδοση οδηγίας είναι το κατάλληλο μέσο, διότι ορίζει ενιαίες γενικές αρχές και ταυτόχρονα επαφίεται στα κράτη μέλη η εκλογή του τύπου και του κατάλληλου τρόπου επίτευξης των στόχων· ότι είναι σύμφωνη και με την αρχή της επικουρικότητας,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 84/450/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Ο τίτλος αντικαθίσταται από τον ακόλουθο τίτλο:

«Οδηγία του Συμβουλίου, της 10ης Σεπτεμβρίου 1984, για την παραπλανητική και τη συγκριτική διαφήμιση».

2. Το άρθρο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 1

Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι η προστασία των καταναλωτών και των προσώπων που ασκούν εμπορική, βιομηχανική, βιοτεχνική ή ελευθέρια επαγγελματική δραστηριότητα, καθώς και η προστασία των συμφερόντων του κοινού γενικά από την παραπλανητική διαφήμιση και τις αθέμιτες συνέπειές της, επίσης δε ο καθορισμός των όρων υπό τους οποίους επιτρέπεται η συγκριτική διαφήμιση.»

3. Στο άρθρο 2 παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο:

«2α) "συγκριτική διαφήμιση": κάθε διαφήμιση που κατονομάζει ρητά ή υπονοεί έναν ανταγωνιστή ή τα αγαθά και τις υπηρεσίες που προσφέρονται από έναν ανταγωνιστή·».

4. Προστίθεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 3α

1. Η συγκριτική διαφήμιση επιτρέπεται, όσον αφορά τη σύγκριση, όταν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) δεν είναι παραπλανητική σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2, το άρθρο 3 και το άρθρο 7 παράγραφος 1·

β) συγκρίνει τα αγαθά ή υπηρεσίες που ανταποκρίνονται στις ίδιες ανάγκες ή έχουν τους ίδιους στόχους·

γ) συγκρίνει κατά τρόπο αντικειμενικό ένα ή περισσότερα χαρακτηριστικά που είναι ουσιώδη, συναφή, επαληθεύσιμα, και αντιπροσωπευτικά των εν λόγω αγαθών και υπηρεσιών, στα οποία μπορεί να συμπεριλαμβάνεται και η τιμή·

δ) δεν δημιουργεί στην αγορά σύγχυση μεταξύ του διαφημιζόμενου και ενός ανταγωνιστή ή μεταξύ των σημάτων, εμπορικών επωνυμιών, άλλων διακριτικών σημείων, αγαθών ή υπηρεσιών του διαφημιζόμενου και ενός ανταγωνιστή·

ε) δεν έχει ως συνέπεια τη δυσφήμιση ή την υποτίμηση των σημάτων, των εμπορικών επωνυμιών, άλλων διακριτικών σημείων, αγαθών υπηρεσιών, δραστηριοτήτων ή καταστάσεων ενός ανταγωνιστή·

στ) για προϊόντα με ονομασία προέλευσης, αφορά σε κάθε περίπτωση προϊόντα με την ίδια ονομασία προέλευσης·

ζ) δεν επιφέρει αθέμιτο όφελος από τη φήμη σήματος, εμπορικής επωνυμίας ή άλλων διακριτικών σημείων ενός ανταγωνιστή ή των δηλωτικών καταγωγής ανταγωνιστικών προϊόντων·

η) δεν παρουσιάζει ένα αγαθό ή μια υπηρεσία ως απομίμηση ή αντίγραφο αγαθού ή υπηρεσίας που φέρουν σήμα κατατεθέν ή εμπορική επωνυμία.

2. Κάθε σύγκριση που αναφέρεται σε ειδική προσφορά πρέπει να επισημαίνει σε σαφή τρόπο που δεν επιδέχεται παρερμηνείες την ημερομηνία κατά την οποία λήγει η προσφορά ή, εφόσον χρειάζεται, ότι η ειδική προσφορά εξαρτάται από τη διαθεσιμότητα των προϊόντων και υπηρεσιών, και, στην περίπτωση που η ειδική προσφορά δεν έχει αρχίσει ακόμη, την ημερομηνία έναρξης της περιόδου κατά την οποία ισχύουν η ειδική τιμή ή άλλοι ειδικοί όροι.»

5. Στο άρθρο 4 παράγραφος 1, το πρώτο και δεύτερο εδάφιο αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να υπάρχουν κατάλληλα και αποτελεσματικά μέσα καταπολέμησης της παραπλανητικής διαφήμισης και συμμόρφωσης με τις διατάξεις σε θέματα συγκριτικής διαφήμισης προς το συμφέρον τόσο των καταναλωτών όσο και των ανταγωνιστών και γενικότερα του κοινού.

Τα μέσα αυτά πρέπει να περιλαμβάνουν νομικές διατάξεις οι οποίες παρέχουν το δικαίωμα σε πρόσωπα ή οργανώσεις που, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, έχουν έννομο συμφέρον να απαγορευθεί η παραπλανητική διαφήμιση ή να ρυθμιστεί η συγκριτική διαφήμιση:

α) να προσβάλουν δικαστικά την εν λόγω διαφήμιση ή/και

β) να προσφύγουν κατά της διαφήμισης αυτής ενώπιον διοικητικού οργάνου αρμόδιου είτε να αποφασίζει σχετικά με τις καταγγελίες είτε να κινήσει τις κατάλληλες δικαστικές διαδικασίες.»

6. Στο άρθρο 4, η παράγραφος 2 τροποποιείται ως εξής:

α) Στο πρώτο εδάφιο, οι περιπτώσεις αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«— να διατάζουν την παύση της παραπλανητικής διαφήμισης ή της μη επιτρεπόμενης συγκριτικής διαφήμισης, ή να κινούν τις κατάλληλες δικαστικές διαδικασίες προς τούτο ή

— εάν η παραπλανητική διαφήμιση ή η μη επιτρεπόμενη συγκριτική διαφήμιση δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί, επίκειται όμως η δημοσίευσή της, να την απαγορεύουν ή να κινούν την οικεία δικαστική διαδικασία απαγόρευσης της δημοσίευσης αυτής,».

β) Στο τρίτο εδάφιο, η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Επιπλέον, προκειμένου να εξαλειφθούν οι συνεχιζόμενες συνέπειες παραπλανητικής διαφήμισης ή μη επιτρεπόμενης συγκριτικής διαφήμισης, η παύση της οποίας έχει διαταχθεί με τελεσίδικη απόφαση, τα κράτη μέλη μπορούν να απονέμουν στα δικαστήρια ή τα διοικητικά όργανα εξουσίες οι οποίες τους επιτρέπουν:».

7. Το άρθρο 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία δεν αποκλείει τον εκούσιο έλεγχο, ο οποίος μπορεί να ενθαρρυνθεί και από τα κράτη μέλη, της παραπλανητικής ή της συγκριτικής διαφήμισης από αυτόνομους οργανισμούς καθώς και την προσφυγή των κατ' άρθρο 4 προσώπων ή οργανώσεων σε οργανισμούς αυτού τους είδους, εφόσον υφίστανται διαδικασίες ενώπιον αυτών των οργανισμών επιπλέον των δικαστικών ή διοικητικών διαδικασιών που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο.»

8. Στο άρθρο 6, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) να απαιτούν να προσκομίζει ο διαφημιζόμενος αποδείξεις για την αντικειμενική ακρίβεια των πραγματικών ισχυρισμών που περιέχονται στη διαφήμιση, εφόσον αυτό κρίνεται αναγκαίο στη συγκεκριμένη περίπτωση για την προστασία των νόμιμων συμφερόντων του διαφημιζόμενου και των λοιπών μερών που συμμετέχουν στη διαδικασία και σε περίπτωση συγκριτικής διαφήμισης να απαιτούν να προσκομίζει ο διαφημιζόμενος τις αποδείξεις αυτές σε βραχύ χρονικό διάστημα.»

9. Το άρθρο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 7

1. Η παρούσα οδηγία δεν κωλύει τα κράτη μέλη να διατηρούν ή να θεσπίζουν διατάξεις προκειμένου να παράσχουν, έναντι της παραπλανητικής διαφήμισης, μεγαλύτερη προστασία στους καταναλωτές, στα πρόσωπα που ασκούν εμπορική, βιομηχανική, βιοτεχνική ή ελευθέρια επαγγελματική δραστηριότητα, καθώς και στο κοινό γενικότερα.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται στη συγκριτική διαφήμιση όσον αφορά τη σύγκριση.

3. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των κοινοτικών διατάξεων περί διαφημίσεως συγκεκριμένων προϊόντων ή/και υπηρεσιών ή των περιορισμών ή των απαγορεύσεων σχετικά με τη διαφήμιση σε συγκεκριμένα μέσα ενημέρωσης.

4. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας που αφορούν τη συγκριτική διαφήμιση δεν υποχρεώνουν τα κράτη μέλη τα οποία, τηρουμένων των διατάξεων της συνθήκης, διατηρούν ή εισάγουν απαγορεύσεις της διαφήμισης για συγκεκριμένα αγαθά ή υπηρεσίες, επιβάλλοντας είτε απευθείας είτε με πράξη φορέα ή οργάνωσης επιφορτισμένης δυνάμει της νομοθεσίας των κρατών μελών με τη ρύθμιση της άσκησης μιας εμπορικής, βιομηχανικής, βιοτεχνικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας, να επιτρέπουν τη συγκριτική διαφήμιση για τα εν λόγω αγαθά ή υπηρεσίες. Όταν οι απαγορεύσεις αυτές περιορίζονται σε συγκεκριμένα μέσα ενημέρωσης, η οδηγία εφαρμόζεται στα μέσα ενημέρωσης που δεν καλύπτονται από τις εν λόγω απαγορεύσεις.

5. Ουδεμία διάταξη της παρούσας οδηγίας εμποδίζει τα κράτη μέλη να διατηρούν ή να εισάγουν, σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης, απαγορεύσεις ή περιορισμούς στη χρήση συγκρίσεων κατά τη διαφήμιση επαγγελματικών υπηρεσιών, είτε αυτοί επιβάλλονται απευθείας είτε επιβάλλονται από οργάνωση ή οργανισμό υπεύθυνο, κατά τη νομοθεσία των κρατών μελών, για τη ρύθμιση της άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας.»

Άρθρο 2

Συστήματα καταγγελιών

Η Επιτροπή μελετά τη σκοπιμότητα να εισαχθούν αποτελεσματικά μέσα για την αντιμετώπιση των καταγγελιών των καταναλωτών όσον αφορά τη συγκριτική διαφήμιση. Εντός δύο ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τα πορίσματα των μελετών, συνοδεύομενη ενδεχομένως από προτάσεις.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο 30 ημέρες μετά τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

2. Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 6 Οκτωβρίου 1997.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Ο Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*
J. M. GIL-ROBLES	J. POOS